

Rózsafüzér Királynéja

Húsvét

PLÉBÁNIÁNK ÉLETE

1146 Budapest, Thököly út 56.

www.rozsafuzerkiralyneja.hu

FELTÁMADÁS!

Húsvét ünnepe a keresztények számára a legnagyobb örömhír! Jézus elénk élte, tanította, hogy földi életünk nem a halállal, temetéssel végződik. Van tovább, van feltámadás... És a „megyek helyet készíteni nektek...” Így van értelme élni, szeretni, szenvedni, meghalni is! Megyünk Jézus után, napról napra...

FELTÁMADÁS!

Most volt a pápaválasztás, új pápánk van. Ferenc pápa személyében máris sokan megtapasztalták (nem hívők is), hogy az Egyház életében is van feltámadás, megújulás. (Az előző pápák is ezt hozták!) A média, a hírközlő eszközök rengeteget foglalkoznak vele, kiemelve sok-sok pozitív tulajdonságát, reményt keltő egyéniségét...

FELTÁMADÁS!

Plébániai közösségünk életében folyamatosan tapasztaljuk! Nemcsak Húsvétkor. De most ismét jó tudato-

(folyt. a köv. oldalon)

sítani, az elmúlt évekre is visszatekinteni, de pl. arra is, hogy ezekben a napokban nyolcan részesülnek először a szentségekben. Ki, miben: keresztség, első gyónás, első áldozás... És az újrakezdők, a felnőtt megtérők, akik mostanában csatlakoztak közösségünkhöz. – A templomunk bejárata feletti kiírás is sokakat elgondolkodtat (gyalogosokat, buszon ülőket). E-mailen és személyesen is jelentkeztek hatására. Pl. kérdezte valaki a minap: mit jelent az a kiírás, hogy „életmódot változtatok”? És jó volt róla beszélni, tanúságot tenni.

FELTÁMADÁS!

Akik már régebben gyakoroljuk a keresztyén életet, szintén tapasztaljuk a hétköznapokban, hogy milyen jó „feltámadni”, „átmenni a halálból az életbe”, újrakezdeni, újra szeretni, újra megélni a kölcsönös szeretet Jézusszülő valóságát („ott vagyok közöttük”). Otthagyni az individualista vallássosságot, az egyénieskedést, és helyette élni, építeni a közösségi lelkeséget. Mennyire érdemes meghalni az önző érnek (akaratom, elképzelésem, igazam, stb.), közösbe tenni kincseinket, talentumainkat - a Jézus akarta egységért („Legyenek mindnyájan egy!”). Együtt szolgálni, szeretni. Egység a pápával, püspökömmel, plébánosommal...

Kívánok, kérek mindenki számára – az idei húsvéton is – igazi Feltámadást!

Károly atya

A HÚSVÉTI SZENT HÁROM NAP ÜNNEPLÉSE

NAGYCSÜTÖRTÖK (márc. 28.)

Templomunkban **este 6 órakor** mi is megkezdjük a húsvéti SZENT HÁROM NAP ünneplését plébániai közösségünk közös miséjével (de. 10 órakor krizmaszentelési mise a Bazilikában). Különösen is tudatosítjuk - hálátelt szívvel - az Eucharisztia (szentmise, szentáldozás!) és a papság megalapítását, valamint a testvéri szeretet parancsát (lábmosás)! Szentmise után egyórára közös és egyéni szentségimádásra vagyunk hivatalosak! Jézus mondja: „Egy óra hosszát sem tudtok virrasztani velem?” (Mt 26,40) A templomból a plébániára jövünk, szeretetlakoma keretében - így is - ünnepelni az utolsó vacsora eseményeit: testvéri szeretet, Oltáriszentség alapítása, papság, stb. Majd kb. **21.30-tól keresztút** - a Plébániától a Regnum kereszthez (gyertyákat hozzunk!).

NAGYPÉNTEK (márc. 29.)

Ezen a napon sehol a világon nincs szentmise! Szigorú böjt van! Egész nap arra az áldozatra emlékezünk, ami által hitünk szerint a Megváltás valósággá lett. Jézus Krisztus irántunk való szeretetből az életét adta, hogy reményünk legyen az örök életre.

Reggel 8 órákor közös kereszttúti ájtatosságot végzünk. Gyónási lehetőség is lesz.

Du. 3-kor az Irgalmasság Rózsafüzérét mondjuk a Szentsímál.

Este 6-kor kezdődik az Úr szenvedésének emlékezete, melynek fő részei:

- I. *Igeliturgia* (passió)
- II. *Hódolat a Szent Kereszt előtt*
- III. *Szentáldozás*

NAGYSZOMBAT (márc. 30.)

Reggel 8 órákor közös ima, majd egész nap egyéni lehetőség „virrasztani” Jézussal...

A HÚSVÉTI VIGÍLIA szertartása este 8 órákor kezdődik.

A szertartás főbb részei:

- I. *Ünnepélyes kezdet* - Tűzszentelés a templom előtt, a húsvéti gyertya bevitele a templomba, húsvéti örömeinek.
- II. *Igeliturgia* - Olvasmányok, Dicsőség, Alleluja...
- III. *Keresztségi liturgia* - Litánia, keresztvízszentelés, felnőtt keresztelés (!) keresztségi fogadás megújítása (égő gyertyákkal a kezünkben - gyertyát mindenki hozzon!)

IV. *Az Eucharisztia liturgiája* - a felajánlással folytatódik a (húsvéti) feltámadási, alleluja szentmise (benne elsőáldozók!)

Szentmise végén ételszentelés, majd a plébánián folytatjuk: közös allelujázás, ünnepelve új keresztény testvéreinket (a felnőtt keresztelteket, elsőáldozókat), feltámadási agapé (aki gondolja, már kínálhat kóstolót a frissen szentelt húsvéti étkekből...)

HÚSVÉTVASÁRNAP és HÚSVÉTHÉTFŐ (márc. 31. és ápr. 1.)

Ünnepi miserend lesz: **de. 10,** és **este 6 órákor** kezdődnek a szentmisék!

JÉZUS FELTÁMADT, ALLELUJA!

(...) A Bíborosok Kollégiuma 2013. március 13-án megválasztotta XVI. Benedek pápa utódát **Jorge Mario Bergoglio** bíboros, Buenos Aires-i érsek személyében, aki megválasztása alkalmával a FERENC nevet vette fel.

Új Szentatyánk 1936. december 17-én született Buenos Airesben ötgyerekes olasz emigráns családban. 1969. december 13-án szentelték pappá. Örökfogalmát jezsuita szerzetesként 1973. április 22-én tette le. 1992. május 20-án nevezte ki II. János Pál pápa Buenos Aires segédpüspökének, 1992. június 27-én szentelték püspökké, (...) 1998. február 28-án lett Buenos Aires érseke, II. János Pál pápa 2001. február 21-én bíborossá kreálta.

Szentatyánk Assisi Szent Ferenc tiszteletére választotta a Ferenc nevet, mivel fontosnak tartja a lényegretörő vallásosságot és a Krisztusban megélt szegénységet.

Szentatyánk megválasztásában a Gondviselés választát láthatjuk világunk és Egyházunk helyzetére. Ferenc pápa különleges Mária-tisztelete már rögtön megválasztása után feltűnt a híveknek. Első útja a Santa Maria Maggiore Bazilikába vezetett, ahol pápai működését a Római Nép Védelmezőjének (Salus Populi Romani), vagyis a Boldogságos Szűzanyának ajánlotta.

Kérjük hát Számára a Szent Szűz anyai közbejárását, Szent Péter és Pál apostol és minden Szent támogatását!

Dr. Erdő Péter
bíboros

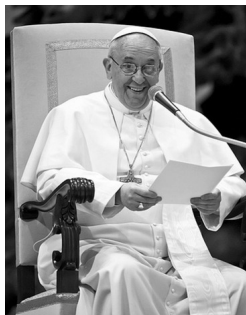

ÚJ SZENTATYÁNK TÖREKVÉSEI

Ferenc pápa első törekvéseit három ige köré építette fel: „haladni”, „építeni” és „megvallani”... Kulcsfogalomként a „mozgást”, „mozgásban létet” jelölte meg. Egyéni és plébániai életünk számára is átvehetjük ezt a gondolatot. Az idei húsvét ebben, ezekben való elindulás (feltámadás) is lehet!

FERENC PÁPA IMÁJA

Ferenc pápa nagyon egyszerű vezetőt ajánl nekünk az imádságban, ami egyben nagyon teljes is. Mondjunk egy imát minden ujjunkra:

1. A hüvelykujjad van hozzád legközelebb. Ezért imádat azokért kezdjed, akik legközelebb vannak hozzád. Azok a személyek ezek, akiket a legkönnyebb megjegyezni. Szeretteinkért imádkozni "édes kötelesség".
2. Következő ujjad a mutatóujj. Imádkozz azokért, akik utat mutatnak, tanítanak és gyógyítanak. Ide tartoznak tanáraid, mestereid, orvosaid, papjaid és szerzeteseid. Nekik támogatásra és bölcsességre van szükségük, hogy másoknak utat tudjanak mutatni. Legyenek mindig jelen imáidban.
3. Következő ujjad a középső, amely a legmagasabb. Ez vezetőinkre emlékeztet. Imádkozz országod elnökéért, a kongresszusi tagokért, a vállalatvezetőért és igazgatókért. Ezek az emberek irányítják hazád sorsát és alakítják a közgondolkodást. Szükségük van Isten vezetésére.
4. A negyedik ujjad a gyűrűsujj. Bár sokan nem tudják, de ez a leggyengébb ujjunk, bármelyik zongoratanár megmondja neked. A leggyengébbekre emlékeztet, akiknek sok bajuk van, akiket levert a betegség. Szükségük van imádra éjjel és nappal. Soha nem tudsz eleget imádkozni értük. Gyűrűsujjad hív, hogy imádkozz a házaspárokért is.
5. Utoljára marad a kisujjad, legkisebb az összes ujj közül, így kell látnunk magunkat Isten és ember előtt. Azt mondja a Biblia: "az utolsóból lesznek az elsők". Kisujjad arra emlékeztessen, hogy imádkozz magadért. Miután imádkoztál az előző négy csoportért, akkor már megfelelő perspektívából látod saját szükségleteidet és jobban tudsz imádkozni a tiedért.

FERENC PÁPA és XVI. BENEDEK

Ferenc pápa meglátogatta a nyugalmazott Benedek pápát Castel Gandolfóban, ahol többek között közösen imádkoztak. XVI. Benedek arra kérte utódját, hogy a pápai imaszámolyon imádkozzon, de Ferenc pápa ragaszkodott hozzá, hogy a kápolnának ugyanazon a padján egymás mellett üljenek. „Testvérek vagyunk.” - mondta Ferenc pápa XVI. Benedeknek.

Halálának 5. évfordulója kapcsán a feltámadásról, kölcsönös szeretetről, egységről írt gondolataival emlékezünk Chiara Lubichra, a Fokoláre Mozgalom alapítójára.

„Ilyen a keresztény tökéletesség: lemondás és kereszt. Kelemen szavak ezek, de tudjuk, a szent utazás küzdelmes. Mert a kereszténység valójában ez: megélni Jézus halálát, hogy Ő pillanatról pillanatra feltámadhasson bennünk. Vagyis megmetszeni a régi embert, hogy életünk fája ne maradjon meg régi bokornak, hanem zamatos gyümölcsöt teremjen. Nem akarunk életünk utolsó pillanatáig vámi, hogy akkor ajánljuk fel Istennek halálunkat, amikor az már mindenképpen bekövetkezik. Iránta való szeretetünk arra ösztönöz, hogy segítségével napról napra haljunk meg, hogy napról napra, pillanatról pillanatra feltámadjunk.”

„Az egység kegyelem, amit Jézus az Atyától kért: „Legyenek mindnyájan egy. Amint Te Atyám bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek egy ők is mibennünk. Ne féljeteek feladni mindent az egységért; ha nem szeretünk mérték nélkül, ha nem veszítjük el saját felfogásunkat, vágyainkat, soha nem leszünk Egy! Az Egység mindenek előtt, mindenben és mindenek végén! Nem sokat érnek a viták—folyjanak bár a legszentebb témákról— ha nem adunk életet Jézusnak közöttünk. A köztünk lévő Jézus testvér a testvérek között, mester, vezető, vigasz, fény: nincs semmi irigylésre méltó azokban, akik Palesztínában mellette éltek, hiszen mindent remélhetünk mi is az Ő rendkívüli jelenlététől. Egy isteni tűzvész kezdődik el a világban mindenütt, ahol megjelenik Ő, aki azt mondta: Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön. (...)

A köztünk lévő Jézus állandó karácsony a világban és állandó húsvét is, mert a Feltámadott folyamatosan ott él közöttünk. (...)

/Forrás: Chiara Lubich Pillanatról pillanatra, és az Új úton című könyveit

ÁPRILIS

4. Felelősök Fóruma
6. Gyalogtúra
8. Gyümölcsoltó Boldogasszony *(Ima a gyermeket várókéért, gyermekekre vágyókéért)*

MÁJUS

1. 0-100 éves kirándulás
5. Anyák napja
11. Élő rózsafüzér
20. Pünkösdhétfő *Máriaremete, Karizmák ünnepe*
25. Gyalogtúra

Farsangi emléképek

„Jézus pedig telve Szentlélekkel visszatért a Jordántól és a Lélek a puszta baba vitte negyven napra” (Lk 4; 1-2)

Február utolsó hétféjén tartottuk a kisgyermekes családok és fiatal házások nagybőjti elvonulását. Péntek délutántól gyülekeztek a családok Károly atya Alma Materében, az egri szeminárium lelki gyakorlatos házában. Közös, „ki-ki mit hozott magával” böjti

vacsorával kezdődött a programok sorozata. Első este a Capdebo házaspár gondoskodott ismerkedős, vicces, de komoly kérdésekkel tűzdelt feladatról, ahol minden résztvevő egyénileg lehetőséget kapott a bemutatkozásra. Károly atya pedig megajándékozott minket egy „lelki ellenőrzővel”, amit vezetve mindenki több mint harminc szempont szerint osztályozhatja az adott napi lelki tevékenységét.

Másnap a reggeli után folytatódott a lelki program az atya előadásával, ahol sok egyéb között Böjthe Csaba testvér gondolatait is meghallgathattuk a hitről és kitartásról. Majd közös meghitt hangulatú szentmisén vettünk részt a szeminárium kápolnájában. Az ebéd utáni szieszta keretében sétát tettünk és megnéztük a Bazilikát, a Bazilika kriptáját majd a Dobó téren fényképezkedtünk. Délután Károly atya filmet vetített le nekünk, melyben gimnáziumi osztálytársa „Lupus atya” beszélt a jegyességről, házasságról, tisztaságról. Vacsora után közös keresztyúti ájtatosságot tartottunk a kápolnában, a közösségi teremben pedig többen együtt imádkoztunk a rózsafüzért. Az esti programról a Liptai házaspár gondoskodott, filmrészletet beszélünk meg, melyek a családalapításról, gyermekekről, elvonulásról, hitről, hagyományokról szóltak.

Hamar eljött az utolsó közös reggeli ideje. Az ünnepi szentmisét szintén a kápolnában tartottuk, mely ismét nagyon bensőségesre sikerült. Nagy öröm volt, hogy sokan szolgáltak olyanok is a miséinken, akik egyébként nem szoktak bátorkodni (és

milyen ügyesen csinálták). A lelki feltöltődés után együtt indultunk Noszvajra, ahol vezetéssel megtekintettük a De la Motte kastélyt. Ebéd után pedig néhányan még meglátogatták a Barlanglakásokat is, ahol a varázslatos környezetben mindenki Jézus korában érezhette magát.

Összességében nagyon tartalmas, mindannyiunk épülésére szolgáló hétvégét tudtunk együtt tölteni, a lelki gyakorlatunk így szerves része tudott lenni a nagyböjti készülletnek. Ezúton is szeretnénk megköszönni a szervezők áldozatos munkáját!

N/A

Török család:

Gyümölcsöző volt az Együttlétünk. Elvonulva a Világtól – külső kényszerek nélkül, csak a kijelölt témára tudtunk figyelni. Közben jobban megismertük egymást. Nagyon jó dolog a mise előtt, után beszélgetni, de ez annál több volt, még életszerűbb. Áldoztunk az időnkől egymásra. Közös élmények, idő nélkül nem tud úgy elmélyülni egy kapcsolat, nincs mibe kapaszkodni, nincs közös téma. Most olvastam Nemeshegyi Péter A szeretet útja című könyvében: a szeretetben a másik ember a lényeg, hogy tényleg odafigyeljünk a másikra. Itt ezt tudtuk gyakorolni.

Egy témával kapcsolatban megosztottuk a saját tapasztalatainkat, terveinket. Nem volt olyan, hogy valakinek nincs igaza, mindenki szabadon alkotott véleményt, ezt a többiek hol kiegészítették, hol véleményezték. Tetszett ez a párbeszédese forma, mindenki hozzászólhatott, aki szeretett volna. Hétköznapi, kézzelfogható dolgokat beszéltünk meg, ami minden résztvevő életében felmerül, felmerült. Jó tudni, hogy más házaspárok is hasonló gondokkal küzdenek, mert így "közösen" tudjuk megoldani ezeket. Egész hétvégén Jézust helyeztük a középpontba, mert nélküle a házasság sem működik.

Élmény volt a reggeli mise, csak mi, "csak" nekünk, rólunk szólt. Köszönet a szervezésért, készülésért, mindenért! Jó volt Együtt lenni!

- Török Szabi -

Bágya család:

Ismét nagy öröm volt egy hétvégét eltölteni plébániánk fiatal házasaival. Az éjszakába nyúló beszélgetések, a közös szentmisék és Károly atya gondolatai olyan lendületet adtak a hétköznapiakra, hogy azóta is ebből „táplálkozunk”. Jó nekünk itt lenni! - hangzott el többször is a hétvégén. A gyerekek közvetlensége, egymás segítése, megismerése azt az érzést keltette

bennünk, mintha valóban egy nagy család lennénk, és ez így is volt: „Egy tplom - egy család.”

- Kinga, Fecó, Janka, (+ Bogi) -

Mátyus család:

Először is mindenkinek mindent nagyon szépen köszönünk! Nagyon jól éreztük magunkat a lelkigyakorlaton! Olyan jó volt megint közelebb kerülni egymáshoz, úgy mint házastársak és Hozzátok is, mint kisgyermekes családok! Fantasztikusak voltak a beszélgetések, a Liptai-féle est! Rengeteget tanultunk Tőletek és Károly atyától. Mindvégig éreztük, hogy köztünk van Jézus, és, hogy szeret minket! Jó lett volna, ha pár nappal tovább lehetünk volna együtt Veletek!!! Nagyon várjuk már a nyári lelkigyakorlatot is! - Mátyus házaspár és a három gyermek -

Az egri szeminárium dísztermében

„Sok minden volt-maradt bennem. Volt azonban egy ének, amit még nem ismertem ezidáig. A egyik zárósora: **Hálát adok, hogy ma reggel még hálát adhatok!** Azóta ez zakatol bennem, és néha nem győzöm gyűjteni, mennyi mindenért hálát adhatok. Számomra ez a legnagyobb ajándék, segítség és kegyelem azóta.

- Mátyus Karesz -

Bicsák család:

Nagyon örülünk, hogy a szokásos csapaton kívül 3 új család is Velünk volt. Remélem legközelebb is jöttök és akkor még 3 új család lesz, utána megint 3 és a végén már nem lesz olyan nagy hely, ahova elférjünk :-)

Szeretnénk megköszönni, hogy ilyen sokan eljöttek a lelkigyakorlatra és azért még inkább hálásak vagyunk, hogy ennyi segítséget kaptunk. Egy-egy szóra/kérésre jöttek a felelősök, szolgálat vállalók, teremrendezők, ajándék beszerzők és a szervezés-

ben együttgondolkozók. Nagyon jó volt, hogy nem maradtunk egyedül...

Békés megye hangjai: Margitka és Peti és a lehangosabb: Borika

Muzsai Andrea

Évek, évtizedek óta bontakozó, csiszolóító hitéről kérdeztük Muzsai Andreát, aki töretlen erővel és kitartással épült föl több súlyos betegségből, és ma is vidáman és mindig mosolyogva szolgálja Istent és embertársait, plébániai közösségünkben és iskolájában is.

Hogyan kerültél közel a hithez?

A: Egy külső szemlélő, aki ismeri a családi hátteremet, azt mondhatná, örökségként kaptam a hitet. Ez csak részben lenne helyes megállapítás, hiszen a vasárnapi keresztény hitemet valóban a szüleim, nagyszüleim plántálták belém. Ma már tudom, ez nem elég ahhoz, hogy teljes értékű kereszténynek érezze magát valaki. Egy vidéki városban, vallását gyakorló családban nőttem fel nagy szeretetben, ahol édesapám vezető beosztásban dolgozott. Mentünk szentmisére, gyakran meglátogattuk édesapám pap tanárait és osztálytársait, de közösségbe nem jártunk. Hittant egy apáca nénitől tanultunk az ikertestvéremmel. Jött egy atya, aki levizgáztatott bennünket, és titokban Budapestre hoztak bérmálkozni. Kötelességszerűen megfeleltünk a családi elvárásoknak. Csak főiskolásként sikerült beleszöppennünk rövid időre egy ifjúsági hittanos csoportba, ahol ízelítőt kaptunk a közösséghez való tartozás örömeiből.

Később hogyan változott meg a hited megélése?

A: A családi kötelékből kilépve kezdtem a hitéletbeli lázadásomat. Mindenben kételkedtem és mindenre nemet mondtam. Ebben pedig csak segített, hogy biológia-földrajz szakos tanárként a világ dolgait természettudományos alapon szerettem volna megérteni. Ma sem tudom pontosan a választakat, de már nem is keresem. Elfogadom. De a hagyományos vallási elvárásokat, kötöttségeket most is nehezen viselem.

Mit jelent számodra a közösség?

A: A Havanna lakótelepen kaptunk lakást, ide születtek a lányaink. Babakocsit tologató kismamaként be-betévedtem a pici templomba, majd a legendás homokozóba. Aztán hittanra, kirándulásokra, túrákra, lelki gyakorlatra. Közben irigykedve figyeltem a frissen megtérteket, a hittan-tananyagban jártasakat. Még mindig csak kételkedtem és vártam a csodát, a biztos jeleket. Lelki beszélgetések során Károly atya türelmesen terelgetett, nem sürgetett

semmit. A csoda nem jött, de a hitem már csírázásnak indult és lassan előbukkant. A táptalajt a közösség szeretete adta. Néhány év után Zuglóba költöttünk, és tudatosan kerestem a közösséget, hogy ne legyek talajvesztett. Erősítésként még visszajárogattam a Havannára hittanra, kirándulásokra, lelki gyakorlatokra. De még mindig sokszor kételkedtem Isten létezésében, tiltakoztam a korlátok ellen. Válaszként megérkezett zuglói templomunkba a havannai káplán, Óriás atya. Gyerek- és kamasztáborokat, programokat szerveztünk, már nem csak kaptam, adnom is kellett valamit. Sőt a gyerekek segítettek abban, hogy hibáimmal együtt elfogadjam önmagam. Közben a fizikai erőm fogyott, de ismét jött a lelki utánpótlás: Zuglóba helyezték Károly atyát, és beindult a RoKi. Már nem várom a nagy csodát, hisz szinte mindennap felcsillan valamiben, valakiben, és ezt már én is észreveszem!

Milyen változást hozott az életedben a betegséged?

A: A betegségem 2000-ben egy rutin gerinc sérv-műtéttel kezdődött, ami gennyes agyhártyagyulladásba és egyéb fájdalmas szövődményekbe torkollott. De életben maradtam és ismét jámi is tudtam. Itt éreztem meg először az ima, a hit erejét. Sokszor felmerült bennem, miért én? De éreztem, szükség van még rám. A lányaimnak, édesapámnak. Fájt, hogy vége a túrázásoknak, hisz ez földrajz szakosként hozzám tartozott. Ma már csak egy padon üldögélve csodálom a természet tökéletességét, és így is örömet okoz. Szeretem a különlegességeket. Még a betegségben is egyedít választottam. Egy autoimmun izombetegség alakult ki a szervezetemben, ami általában a mozgást, nagyon ritkán a többi izmot tartalmazó szervet is érinti. Én a ritka csoportba tartozom. A betegség jelenleg gyógyíthatatlan, jó esetben szinten tartható. Fantasztikus orvosaim vannak, és egy csodálatos orvos-ikertestvérem.

Amit a tudomány mai állása szerint meg lehet tenni, ők megteszik. Két éve szinte teljes mozgásképtelenség alakult ki, tavaly a szívem kapott egy működést segítő eszközt. Havonta nagy dózisban kapok vérkészítményt – amit lehet, hogy Ti adtatok-, ez tart életben.

Mi segít Neked a nehezebb időszakokban?

A: Ma már nem kérdezem, hogy miért én, hisz tudom, hogy minden javamra van, erősít, engem így szeret az Isten. Nem tudom, hogy mi lesz a következő ajándéka..... Tudom, hogy a hullámvölgyeimben többször szabályos imahadjárat indult értem, és így közösen „kijöttünk” a gödörből. Nehéz volt

elfogadnom, amikor határozatban leírták rólam, hogy „önálló életvitelre alkalmatlan, önkiszolgáló képessége hiányzik”. Türelemmel kellett szeretgetni lányaimat, hisz egy kamasznak normálisan is nehéz elfogadni szüleit, nem pedig fogyatékosan, betegen. Meg kellett tanulnom kémi és segítséget elfogadni. Ma már mindezt belső békével és örömmel teszem, hisz a fogyatékos ember is élhet teljes életet, ha elfogadja, szereti önmagát is és megtalálja saját értékeit.

A keresztény életet hogyan sikerül megvalósítanod a munkahelyeden?

A: Pedagógus vagyok, a tanítás mellett vezetői feladataim is vannak egy zuglói iskolában. Itt kezdtem 25 évvel ezelőtt és itt ragadtam, pedig többször lett volna lehetőségem, hogy egyházi iskolába kerüljek, akár vezetőnek is.

Mindig nemet mondtam valamiért. Ma már tudom az okot. Úgy érzem, hogy ebben a teljesen hétköznapi, nem válogatott környezetben kell a számomra természetes keresztény értékrendet közvetítenem a tanítványaimnak, szüleiknek és kollégáimnak. Akkumulátortöltő számomra, amikor becsukom a tanterem ajtaját, és csak „magunk vagyunk”, egymást neveljük, hisz a gyerekek is formálnak engem. A tanteremből kilépve feltöltött állapotban keresgetem a mai oktatásügy útvesztőiben az adminisztráció és a munkaügyi szervezés gyönyöreit. Nem könnyű feladat, de támaszként mindig segít a családom és a hitem, melyet sok éven át kerestem.

Mit kaptál az elmúlt évek során?

A: Nagy ajándék számomra, hogy megismerhettem a vasámapi kereszténység – ami ellen még néha ma is tiltakozom – helyett a hétköznapi keresztény ember jellemzőit, akinek legfőbb parancsa a szeretet. Mindennapjaimban igyekszem a szeretet „navigációs rendszerét” kihasználva közlekedni az életem kanyargós, bukkánókkal teletűzdelt új útján. Az energiatöltő állomás pedig az Isten szeretete.

Köszönjük szépen az őszinte beszélgetést! Biztos vagyok benne, hogy sokaknak segítettél!

- L. K. -

*„Megismertük és hittünk a szeretetben,
amellyel Isten van irántunk.” (1Jn 4,16)*

Nagyböjti lelkinapunkon Károly atya vezetésével XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenetét elméltük át, a hit és a szeretet szoros összefüggését próbáltuk megérteni, valamint tudatosítottuk, hogy egész keresztény életünk egy folytonos válaszadás kell, hogy legyen Isten szeretetére. Az életszentség eléréséhez szükséges (egyéni és közösségi) lépésekről beszélgettünk a kis-csoportokban. A délutáni előadásban pedig Jézus legnagyobb kínszenvedéséről hallhattunk, amikor a kereszten úgy érezte, hogy az Atya is elhagyta.

Ez az Elhagyott és Keresztrefeszített Jézus azonban a mi reménységünk, mert Átala már nincs számunkra olyan nehéz helyzet, nagy fájdalom, amelyben ne látnánk a kiutat: a Jézussal a fájdalomban való eggyé emésztődés által Vele együtt napról napra fel is támadhatunk minden fájdalmas élethelyzetünkéből!

- C.V. -

FÉRFIAK MEGÁLDÁSA SZENT JÓZSEF ÜNNEPÉN

2013. március 14-17. között tartották a Zánkán a Fokoláre Mozgalom országos találkozóját több, mint 700 fő (két hónapostól a 86 évesig) részvételével. Templomunkat több, mint húszan képviseltük. A télies havazás előtt érkezünk Zánkára. Abban a kegyelembe részesültünk, hogy a Máriapoli megnyitása előtt lett új pápánk. A

Szentatya első gondolatait, első áldását élőben már ott közösen láthattuk, hallhattuk. A találkozó témája a **testvér** volt. **Más mint én, egy másik én**-ez volt a mottó.

Többek között Chiara Lubich előadásait nézhettük és hallhattuk ezekben a napokban a fenti témában. Megtanulhattuk, hogy milyen fontos a Mennyei Atya szeretetébe vetett hit, aki nem hagy magára minket. Mi is szeressük az Atyát és mindenkit! Mindenkit elsőnek szeressünk. Eggyé kell válni testvéreinkkel. „Bele kell bújni a bőrébe” - ehhez üresedjünk ki egészen - teljesen „semmik” legyünk. Hogy így, ebben az átölelt szeretetben gazdagabbak legyünk a másik által. Ez a szeretet nem vizsgálja a másik szándékát, csak szeret. Vigyáz, hogy ne okozzon fájdalmat a másiknak. Jézust kell látnunk minden testvérben!

Isten testvériségre teremtette a népeket - hogy mind egy legyenek, mint ahogy Jézus egy az Atyával. Hallgattunk tapasztalatokat - ezek a testvéri szeretet példái voltak. Milyen legyen a testvéri szeretet? „...amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,31-46) pl. élelmiszer gyűjtés nehéz helyzetbe került családoknak, tűzifa gyűjtés - ezek „apró” dolgok, mégis fontosak. Sokan elszegényedtek a mai világban, s ezt észre kell venni.

Délutánonként fórumokon is részt vettünk: „Út a testvér felé - konfliktuskezelés” címmel; „Nekem tettétek...” a biztos befektetés; „Az Egyház ma - Pápválasztás”; Megújuló plébániák a Hit évében” stb.. Ezeket a témákat kiscsoportos beszélgetéseken „értékeltük”, megbeszéltük

Csodálatos szentmiséken is részt vehettünk. Szentmise 18 atya „segédletével” - felejthetetlen! Megemlékeztünk Chiara Lubich-ról a moz-

galom alapítójáról égi születésnapjának 5. évfordulóján. Chiara mit láthatott pluszként, amióta ez a mozgalom megalakult 1943-ban? Nekünk az a jó, hogy Jézus köztünk van. Hogy megtegyük, hogy megszülethessen köztünk. Együtt építkezünk, hogy egyre jobban egységben éljünk. Közben az IGE magjait „elszórhatjuk”. Az evangéliumi élet ugyanis **megújít!** Mint ahogy a Szentháromságos élet is. A további életünkben mi lehet a kapaszkodó? Az IGE. Van, Aki bűn nélkül való - Mária. Hozzá „fut” mindenki. Mária nem dob követ senkire. Mária szolgál, remél, megbocsát mindig. Őt utánozzuk! A Máriapoli összegzése: mit éltünk meg (amit ha-za is hoztunk)? 1. a csoport gazdagító erejét, 2. hogy felelősek vagyunk a testvéreinkért, 3. megéllhettük és gyakorolhattuk a testvéri szeretetet.

- nagy figyelmet kell fordítani a lelki és személyes kiengesztelődésre

Bágya házaspár és Burányi házaspár

További gondolatok, benyomások a résztvevőktől:

„Ezer dologból, amit ez a Máriapoli adott nekem, most azt emelném ki elsőként, hogy megerősödött bennem az a gondolat, hogy mindig **újra és újra és újra** meg kell bocsátani a másiknak, és Jézus szeretetével befedni minden hibáját, bűnét, hiányosságát... Jézus számára/szemével nincs reménytelen eset!

- Megbántott a másik? Nem baj, megbocsájtok neki, és szeretem, mert én is hány-szor megbántok másokat, Jézus mégis mindig befogad szeretetembe...

- Van, aki rosszat feltételez rólam, félreérti szavaimat, cselekedeteimet?

Nem baj, köszönöm Jézus, hogy részt vállalhatok szenvedésedből! A lényeg, hogy ezért ne haragudjak a másokra, hiszen én is sokszor ilyen vagyok...

- És a megbocsájtás mellett nagyon fontos a bocsánatkérés is... Vegyem észre, hogy ugyanannyiszor megbántom én a testvéreimet, mint ahányszor ő engem, és ő ugyanúgy szomorkodik emiatt, mint én őmiatta...”

- Viki -

„Nekem az tetszett legjobban a Máriapoliban, hogy kint a foci pályán métázhattunk, meg hogy megtanultuk az arany szabályt, hogy azt tegyük a másikkal, amit szeretnénk, ha velünk is tennék. Azt mondta nekem Isten, hogy ne szomorkodjak, ha valami nem úgy sikerül, ahogy szeretném, mert valami más jó lesz majd helyette.”

- Domi, 11 éves -

„Hasznosak voltak számomra is a megosztott tapasztalatok. Jól elbeszélgettünk ebédnél, kiscsoportban. Jó volt régi ismerősökkel találkozni, újakat megismerni, sok gyereket látni. Otthon is megpróbálom majd tudatosabban élni az arany szabályt és az életigét.”

- Ákos -

„Sok új embert ismerhettem meg. Nagyon gyakorlatiasak voltak az előadások és a kiscsoportos beszélgetések, például a testvéri szeretetről, ami egy nagyon aktív dolog. Mindenkit jobban kell, hogy szeressek.”

- István, 13 éves -

„Számomra a Máriapoli mindig egyre mélyebb találkozást jelent a közösségben jelen lévő Jézussal. Persze Jézus arca sokféle. Az idén megértettem, hogy még jobban kell szeretnem a fájdalmas, szenvedő arcot, a gyengeségeimtől meggyötört arcot.

A Máriapolin volt valaki, akivel éreztem, hogy nincs rendben köztünk valami. Gondoltam kikerülöm. Aztán arra jöttem rá, hogy bennem nincs rendben valami. Szened általam Jézus, mert beskatulyáztam és előítéletek vannak bennem az illetővel kapcsolatban. Amikor sikerült teljesen szabadon tekintenem rá, mindent elveszítve, és Jézust keresve benne, akkor mindez megszűnt és új szemmel nézve felfedeztem sok-sok olyan dolgot benne, amit eddig nem láttam. Kellemes csalódás ért vele kapcsolatban! Jót beszélgettünk.”

- Vera -

„Amit az egész március hónap folyamán is gyakoroltunk: irgalmasság a felebarát, a testvér felé – ahogy ezt Jézus megmutatta. A Máriapolin is lehetett gyakorolni az irgalmasságot, megbocsátást. Jézus azt mondja erre is: *amit egyiknek tettél, nekem tetted.*

A felebaráti szeretetet nagyon gyakorlati módon és több oldalról is körül járhattuk ezekben a napokban. Milyen egyszerű lenne ezt is az irgalmas szemüvegen keresztül gyakorolni! Sok-sok dolog van, amiben meg lehet bocsátani: pl. a másik nem teszi meg, ami a feladata lenne, vagy olyan teszi, akinek nem ez lenne a feladata és persze még nem is jól teszi. Irgalmasság az, hogy e mögött is meglátni, hogy mindenki jót akar. Itthon is ugyanezt kell tenni: mindig a jót feltételezni a másiktól. Gondoljak arra, hogy én ugyanúgy bűnös vagyok. Én ugyanannyiszor elrontok, vagy nem jól csinálok valamit. Ami miatt én most bosszankodnék a másokra, máskor meg miattam bosszankodnak. Mindig legyek annak a tudatában, hogy én is bűnös vagyok, egyikünk sem szent, nem tökéletes. Hol az egyik hibázik, hol a másik. Gond akkor van igazán, ha minkét fél egyszerre hibázik, vagyis egyik sem szeret. Nagyon szép, léleképítő, gyakorlati és életre vivő lelkigyakorlat volt. Sokszor eszembe jutott a zánkai lelkigyakorlaton, hogy bárcsak az egész plébániai közösségünk itt lett volna, mert bárki itt lehetett volna! Ez nyitott találkozó, bárki jöhet, mint ahogy az életigét is bárki élheti és a havi életigés összejövetelre is bárki jöhet. Akiket ez érdekel, azok jöttek a Máriapolira is, de bármikor be lehet kapcsolódni, mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Ezzel kezdődött kétezer évvel ezelőtt a kereszténység is: életre váltani az evangéliumot, és erről beszélgetni, egymást segítve, ezzel ötletet adni, egymás tapasztalatain épülni, együtt örülni, lelki vagyonszövetséget élni. Közösbe tesszük, amit átélünk, vagyis azt, hogy szeret bennünket az Isten, illetve általunk, rajtunk keresztül szeret másokat is. Minden az Isten szeretetéről szól. Ezért egy kis fájdalom is van bennem amiatt, hogy még sokan nem ismerik ezt. De jó lenne, ha 200-an, 300-an is hallanák ezt a mi templomba járó híveink is, mert ez a megoldás az élet problémáira.”

- Károly atya -

KRUMPLILEVES EBÉD NAGYBÖJTEN

Nagyböjt 3. vasárnapján közös krumplileves ebédre volt hivatalos közösségünk apraja-nagyja. 60-an vállaltuk, hogy lemondunk a finom vasárnapi ebédről, és az arra szánt pénzt beadjuk a rászorulóknak javára. Köszönjük főszakácsunknak és kuktáinknak a finom ebédet!

Jó volt együtt lenni!

Úgy indult, hogy reggel a vártnál jóval többen jöttek krumplit pucolni, a főzésben segíteni, termet rendezni. Annyira gyorsan haladtunk így a munkával, hogy már 9 órára készen voltunk az előkészületekkel és maradt időnk mise előtt megpihenni és mélyíteni kapcsolatainkat egymással. Mise után még kicsit főnie kellett a krumplinak, ezért megoszthattuk egymással nagyböjti elhatározásainkat, tapasztalatainkat, kinek hogyan sikerül Istent választania egy-egy helyzetben. Ezután mivel kellően kiéheztettük a csapatot nagy lendülettel látott neki mindenki az ebédnek, közben jót beszélgetve egymással.

Köszönjük mindenki segítségét, adományait! (66 395 Ft gyűlt össze).

A Karitás Mcs. nevében: Balázs, Vera

KÉZMŰVES DÉLUTÁN és VÁSÁR

Húsvéti Karitás vásáruink áruit közösen készítettük el plébániánkon. A délután nagyon jó hangulatban telt. Készült többek között golygok, képeslapok, hímzések és a gipszfestést is ki lehetett próbálni.

BESZÁMOLÓ A KARITÁSZ LELKIGYAKORLATRÓL

Három napon keresztül a hit és a szeretet magasiskolájában voltam testvérek között, csodálatos környezetben. Az érkezés utáni esti misét Székely János püspök atya tartotta. A szentbeszédben arra tanított bennünket, hogy a hitünk legfőbb szentélye a család. Ez a legfőbb hely, ahol a hitet tovább kell adnunk. A szülők a legelső hitoktatók. Nagyon fontos szerepe van a közös imának. A családok tragédiájához vezet, ha megszűnik az imaélet.

A hétfő délelőtti előadást Écsy Gábor atya tartotta. Ő a karitászmunkához nagyon fontos gyakorlati tanácsokkal látott el bennünket. Többször idézte XVI. Benedek pápa gondolatait. A keresztény szeretet több, mint humanitárius lelkület. Isten szeretete az emberek iránt - ezt kell tükröznünk. A mi szeretetünk közvetlenül viszi el az emberekhez az Isten jóságát. Erre a hit tanít meg, szeretetünk és segítségünk HIT-es lesz. Ez egy hosszú folyamat eredménye. A hitünk élő valóság, melyet újra és újra fel kell fedezni, elmélyíteni, hogy növekedni tudjon. Ez egy életre szóló folyamat. A hit szeretet nélkül nem hoz gyümölcsöt, a hitnek és a szeretetnek kölcsönösen szüksége van egymásra.

A karitásznak soha nem szűnik meg a létjogosultsága. Ez nemcsak anyagi, hanem lelki segítségnyújtás is egyben. Az embereknek hitre van leginkább szükségük. A meglévő hit is erősítésre szorul.

A legbensőségesebb élményt a közös gyónás adta, amit egy elmélkedés előzött meg. Mind a két atya gyóntatott két különböző helyiségben. Amíg a gyónó testvérek kinn voltak, addig mi benn a kápolnában szentségimádást tartottunk, imádkoztunk értük és a gyóntató atyáikéért. Végig érezhető volt a Szentlélek jelenléte. Szépek voltak a reggeli és esti közös imádságok is. Zsolozsmát imádkoztunk. A lelkigyakorlat végére már majdnem olyan szépen tudtuk mondani, mint a Mária rádióban.

- Tóthné Mónika, Karitászmcs. -

Jó volt, hogy a legkisebbek is kivették a részüket a munkából. Mindenki örömmel ment haza. A másnapi vásáron a nagy hideg ellenére szinte minden elfogyott! Hála mindenért!

Március 9-én plébániánk idei második gyalogtúráján tizenkilencen vettünk részt, ezúttal a Pilisben. Hosszú utazás után Dömösön, a templomnál szálltunk le a buszról, ahol a rövid imával kezdtük a napot. Esőt ígértek aznapra, de csodálatos időt kaptunk: egy kis időre a nap is kisütött, a kabátoktól pedig majd' mindannyian megszabadultunk.

A Malom-patak mentén érkeztünk a Szentfa kápolnához, ahol egy röpké bemutatkozást tartottunk, majd nekivágtunk a kemény terepnek – ami egyre nehezebb lett. Fölfelé a Vadálló-kövek szikláinak mentén haladtunk; a terep nem csak a kitarításunkat tette próbára, de egy jó csapatépítésnek is beillett: eleinte egymást húzva, majd az egyre meredekebb sziklákra a gyökerekbe kapaszkodva, néhol már négykézláb haladva még jobban figyeltünk egymásra. A páratlan kilátás azonban mindenkit kárpótol; a legbátrabbak a

sziklák szélére is kimerészkedtek. A Vadálló-kövek egyikénél pihentünk meg délben, ahol elimádkoztuk az Úrangyalát, majd folytattuk utunkat a 639 m magas Prédikálószék, a Visegrádi-hegység egyik legmagasabb csúcsa felé.

Kora délután elértük a hegy tetejét, itt a szokásos módon költöttük el ebédünket: a közös asztalra felkerült minden, ki mit hozott. Ezután az út egyre könnyebbé vált, lefelé vettük az irányt, már könnyebben sétálva folytattuk a beszélgetéseket, Károly atyánál pedig egész nap lehetőség volt szentgyónásra és lelki beszélgetésre. Kellemesen fárasztó túránk Pilisszentlászlón ért véget, ahonnan hazaérve a plébánián egy igazán jóleső meleg vacsorával, közös fényképnézegetéssel zárhattuk a napot. Köszönjük a szép élményeket mindenkinek, aki velünk volt, és azoknak is, akik otthonról lélekben kísérték minket!

- Tarr Viktória, Korczub Sándor -

A Pápa imaszándéka

ÁPRILIS: hogy a hit nyilvános, imádságos ünneplése minden hívő számára az élet forrása legyen.

MÁJUS: hogy a szemináriumok, különösen a missziós területeken működők, Krisztus szíve szerinti lelkipásztorokat neveljenek, akik teljesen elkötelezik magukat az Evangélium hirdetésére.

ÉLETIGE

ÁPRILIS: „Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra...” (Jak 5,9)

MÁJUS: „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlcsonduló mértékkel mérnek öletekbe.” (Lk 6,38)

A plébános imaszándékai a rózsafüzér csoportok részére

ÁPRILIS

ÖRVENDETES

- Hála a megkereszteltekért, az első gyónókért és az első-áldozókért.

VILÁGOSSÁG

- Plébániai közösségünk tevékeny(szolgálatokat vállaló) tagjaiért.

FÁJDALMAS

- A rászorulókért, betegekért, az életük megoldását keresőkért.

DICSŐSÉGES

- Azokért, akik még nem találtak rá Jézusra, az Egyházra, közösségünkre.

MÁJUS

ÖRVENDETES

- Hogy a szülők, az édesanyák komolyan vegyék gyermekeik keresztény nevelését **VILÁGOSSÁG**

- Hogy a Hit évében minél többen rátaláljanak Istenre, a kereszténységre, az Egyházra.

FÁJDALMAS

- Hogy a házasságra készülők komolyan vegyék a keresztény tanítást, hűséget, tisztaságot, egymás megismerését, a kölcsönös szeretetet.

DICSŐSÉGES

- Hogy Mária-tiszteletünk fejlődjön (litániák, rózsafüzér).

Virágvasárnap: Jézust követjük!

Közös hittan - kiscsoport

SZENTMISÉK RENDJE

RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA

TEMPLOM

(XIV. Thököly út 58.)

VASÁRNAP:

de. 10 óra és este 6 óra

HÉTKÖZNAP:

Szerda, Szombat: *reggel 7 óra*

H, K, Cs, P: *este 6 óra*

Urnalátogatás

A szentmisék előtt és alatt

MAGYAROK NAGYASSZONYA

KÁPOLNA

(VII. Damjanich u. 50.)

Vasárnap és péntek:

reggel 8 óra

Mária, legfőbb Édesanya,
Boldogságos Istenszülő!
Oltalmaddal borítsd be a
gyermeket váró édesanyákat,
a gyermekre vágyóknak
pedig kérjük járd ki
Szent Fiadnál
a gyermekáldás ajándékát!
Erősítsd meg a gyermekeket
nevelő szülőket hivatásukban,
hogy feladatukat mindenkor
Isten akarata szerint és az Ő
dicsőségére végezzék! Ámen.

PLÉBÁNIA IRODA NYITVATARTÁSA:

HÉTFŐ és KEDD: **8 – 10 óráig**

SZERDA és PÉNTEK: **15 – 17 óráig**

Tel.: 460-06-06 (irodaidőben hívható)

Fax: 460-06-05

E-mail: iroda@rozsafuzerkiralyneja.hu

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Címünk: 1146 Budapest, Thököly út 56.

Honlapunk: www.rozsfuzerkiralyneja.hu

Bankszámlaszámaink:

OTP 11714006-20050454

CIB 10701049-47209503-51100005

SZENTSÉGIMÁDÁS:

- ◆ *Plébániai közösségünk havi közös szentségimádása: minden elsöpénteken - az esti mise után*
- ◆ *minden további péntek este: mise után ½ 8-ig (csendes)*
- ◆ *minden hó 2. vasárnapján: de. 11 órától engesztelő imaóra*

RÓZSAFÜZÉR IMA:

- ◆ az esti szentmisék előtt 5 órától

GYÓNTATÁS:

- ◆ a szentmisék előtt vagy az atyával előre egyeztetve külön időpontban is

Örömmel fogadjuk, ha kb.

*130 Ft adománnyal hozzá tud járulni
újságunk előállítási költségeihez.*

Nagy Károly plébános

Mobil: 06-30/701-9897

E-mail: nk@rozsfuzerkiralyneja.hu

A RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA PLÉBÁNIA ÉLETE

Felelős kiadó: Nagy Károly plébános

Szerkesztő: Capdeboné Szabó Viktória

E-mail: capdebone@gmail.com

Közreműködik a Kommunikációs Munkacsoport